

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Képzelt veszedelem.

Pécs, 1901. február 13.

Gazdasági közéletünk egyik kiemelkedő alakja, *Blaskovics* Ferenc halálos csapást mért tegnap a képviselőház ülésén arra az argumentumra, a melylyel kormányköreink a közös vámterület mellett érvelni szoktak és kimutatta, hogy nem egyéb képzelt veszedelemnél az az állítás, mintha a vámterület elkülönzése végveszedelemmel fenyegetné mezőgazdaságunkat.

Ő is arra az álláspontra helyezkedett, hogy a különválás árát első sorban mezőgazdaságunk volna kénytelen megfizetni; pedig ez nem egészen abszolút igazság, mert ez csak abban az esetben következhetné be, ha Ausztria a különválásra vámháborúval felelne és a mi nyersterményeket egészen kizárná piacairól. De hát érdekében állna-e Ausztriának vámháborúba keveredni velünk? Ha meggondoljuk, hogy Ausztria most 900 millió értékű gyártmányt árassza el Magyarországot, és mi csak 590 millió értékű nyersterményt viszünk ki hozzájuk, akkor nem kell felelnünk erre a kérdésre, mert nem olyan bolondok az osztrákok, hogy olyan vámháborút idézzenek föl, a melyben ők csaknem megegyszer annyit veszthetnének, mint mi.

De bebizonyította *Blaskovics*, hogy még vámháború esetén is módunkban állana a mezőgazdaság veszteségeit a földadó leszállításával, víziutak kiépítésével, esetleg kiviteli prémiumokkal pótolni, még pedig minden újabb megterhelhetésünk nélkül, egyszerűen a vámbevételekből. Mert ha csupán a jelenlegi osztrák behozatalt, az évi 900 milliót vesszük is alapul, ami tényleges szükségletünket képezi, mert különben most sem jönne be és ha az értékvámot nem a mostani 25%-kal, hanem csak 20%-kal vesszük számításba, akkor is évi 180 millió korona vámbevételre számíthatunk.

Igaz, hogy a vámterület elkülönzése esetén az egész közösügyes költség oszlanék meg a kvóta arányában, mert akkor a vámbevételek nem vonatnának le a közös költségekből; de ez is mérhetlen hasznot jelentene Magyarországra, mert

hisz a legnagyobb igazságtalanság az, hogy a közös vámbevételek, a melyekhez Magyarország lakossága sokkal nagyobb arányban járul hozzá, mert nagyobb a külföldi behozatala, mint Ausztriáé, annak a közös költségnek a fődözésére fordítatik, a melyhez mi a kvóta arányában csupán egyharmadrészzel tartozunk hozzájárulni.

Már azért is föl kellene tehát állítanunk a közönsé vámsorompókat, hogy a magyarországi behozatalnak egész vámbevétele a miénk legyen s ennek csak a kvótaarányban ránk eső része fordítassék közösügyes terheink törlesztésére. Most a 357 millió közös kiadáshoz a vámbevételek levonása után kvótában 80 millió koronával járunk hozzá; külön vámterület mellett pedig megosztanok az egész 357 millió közös kiadást a kvóta szerint és fizetnénk 126 millió koronát a közös ügyekre. De még ha 130 milliót fizetnénk is, akkor is megmaradna a saját vámbevételeinkből, a melyeket *Blaskovics* nagyon is pesszimistikusan számított 180 millió koronára, 140 millió korona olyan összegünk, a melylyel fődözhetnők egy esetleges vámháború veszteségeit, kártalaníthatnók mezőgazdaságunkat, a melynek a közös vámterület védelme, mint ezt *Blaskovics* igen helyesen megjegyezte, ugysem ér többet, mint legfeljebb 50 millió koronát. Hisz *Blaskovics* is arról panaszkodott, hogy míg mi közös vámterületen az osztrák iparnak magas értékvámokkal biztosítjuk piacunkat, addig ők az alacsony mezőgazdasági vámtételek révén ránk zúdítják a román és szerb gabonának és állatoknak, valamint az olasz boroknak a versenyét.

Szemébe nézett *Blaskovics* a vámközösség érdekében harcvonalba tolatni szokott annak a képzelt veszedelemnek is, hogy a gazdasági különválás esetén az osztrákok a pénz- és hitelügy terén is nagy kellemetlenséget okozhatnának nekünk. Igen helyesen utalt arra *Blaskovics*, hogy az ilyen kellemetlenkedés kétélű fegyver, a mely megsebzti azt is, aki forgatja. Hisz annyi magyar érték van osztrák kézen, hogy azok árfolyamának lerontásával csak maguk alatt vágnák a fat. Akármilyen gyűlölséggel legyenek is eltelve az osztrákok ellenünkben, olyan

bolondok mégsem lesznek, hogy önközüket is levágják csak azért, hogy minket is megsebezzenek.

Persze *Blaskovics* kormánypártiságának vélt tartozni azzal, hogy mindeme sulyos érvei mellett, a melyek üres rémképeknek bizonyítják a közös vámterület hiveinek aggságoskodásait, sem vallotta magát a gazdasági önállóság feltétlen hívének s ennek megokolása végett maga lépett arra az ingoványra, a melytől másokat óva intett. Anakronizmusnak mondta ugyanis a vámegység felbontását akkor, mikor egy középeurópai vámunióról álmodozunk, hogy az európai termelést megvédjük a tengerentuli versenyyel szemben. Hat bizony van itt egy kis anakronizmus, de nem azok részén, a kik az osztrák-magyar vámközösséget megbontani akarják, hanem azok részén, a kik még ma is álmodoznak a középeurópai vámunióról, mikor Európa minden állama, a legkisebbtől a legnagyobbig, védővámok politikát folytat s legutóbb Németország is az elzárkózás politikájának előharcosául csapott fel.

Azt a másik okot, melyet a vámközösség mellett fölhozott, hogy t. i. ha mi raszabadítjuk hazánkban az osztrák iparra a németországi és francia ipar versenyét, Ausztria pedig a mi mezőgazdaságunkra az orosz, román, szerb népek termékeit: akkor mindketten gyengülünk s a külföld nevet, — megdöntötte maga *Blaskovics* beszéde későbbi folyamán, mikor kimutatta, hogy a nyerstermelő országok versenye most is ránk van szabadítva, a vámközösségben tehát csak mi gyengülünk.

Különben kívánunk a közös vámterületnek sok olyan hívet, mint *Blaskovics*, a ki kijelentette, hogy olyan vámközösségből nem kér, amilyen a mostani, hanem csak olyanból, a mely a mi mezőgazdaságunknak ugyanazt a vámvédelmet biztosítja, a melyet mi az osztrák iparcikkéknek nyújtunk, szóval a mely kölcsönös méltányossággal, egyenlő mértékkel mér nekünk is, az osztrákoknak is.

Ilyen vámközösséget kötni Ausztriával képtelenség; s a közösségnek ilyen hiveiből viszont az osztrákok nem kérnek.

Csak e hó végéig a végeladás

tart már

Kiss Zsigmond
divatáru üzletében
Pécsett, Széchenyi-tér.
Ruhakelmék
nagy választékban

minden elfogadható árban eladatnak

Hirek.

Pécs, 1901. febr. 13.

Nők mint bál-tudósítók.

Mint hogy mindenképp a bálozás jelenleg a legaktuálisabb, elzengjük egy ábrándunkat, mely a körül forog, hogy miképpen írják le a nők a bálakat, ha közülök küldenének ki tudósítót.

Mert kérem szeretettel, ez csak idő kérdése, mint ahogyan a nők újságíróskodása is.

Tegyük fel, hogy a női báltudósító elmegy a löversenybálra, ahol rosszul mulat. Éjjeltájra, mikor a riport megírására kerül a sor, fekete lélekkel nézi a mindenséget és így szedi koszoruba a névsort:

— »Bájkövi Erna szokásához híven részt vett a mai mulatságon s alig táncolt. Nem tudom, mit csinál, ha nincs ott a papájának három alkalmazottja, akik illendőségből kérték fel minden harmadik órában.

Kövesi Blanka olyan kivágott toilettben jelent meg, hogy a bálterem legöregebb faunjai is szégyenkezve tordították hátat a nemzetközi szontkiállítás előtt.

Krumholz Rici kolosszálisan téved, mikor azt hiszi, hogy a rózsaszín ruha jól áll neki. Ez a szín legföljebb a 24 évig terjedő lányoknak van megengedve s valóban botrány, hogy nincs még törvény, mely ezen a téren is intézkednék.

Radonics Zagokra bizonyára abban a véleményben van, hogy ballettáncosnő a belgrádi konakban, különben alig öltözött volna tizféle színű kosztümbe.

Kinos feltűnést keltett Rummer Eufrozina, a ki egyszerre három tiszttel sétált. Ezek közül az egyik vőlegény. Igazán különös merészség, a mit némelyek el mernek követni az illem rovására.

Gyurkovics Katinkát aligha látta az édes mamája. A kisasszony, a ki mellesleg mondva bátran eltogadhatná a szerelmi akadémia kacerkodási tanszékét, bizonyára elfelejtette, hogy bálban van, — különben nem kacagta volna ki az önkéntések miatt az adótsztek.

Sajnálattal kell megemlékeznünk Jójárt Mici édesapjáról, akit maholnap csödbe kerget leányának fényűzése. Végtére is a vőlegényeket nem selyemruhával fogják.

Balogovics Aranka jellemzésére elég annyi, hogy mikor legényfogóját véletlenül leszakította egy kadét, azt mondta neki: Hozza majd holnap hazal!

Körülbelül ilyenforma lenne a női referáda. Mindenesetre tisztelettel adózunk a kivételeknek, amiből nagyon sok van.

Az egészben mégis egy a szerencse, tudniillik az, hogy még eddig nincsenek női bálreferensek.

Naptár 1901. február 14-én.

Naptár: csütörtök, febr. 14. — Róm.-kath.: Bálint. — Prot.: Bálint. — Görög-kel. (febr. 1.) Trifon. — Zsidó: Sebat 25. — Nap két 6 óra 52 perckor; nyugszik 5 óra 5 perckor. — Hold két éjjel 3 óra 14 perckor; nyugszik déliben.

Időjelzés: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: változás nem várható.

Városi rendkívüli közgyűlés kilenc órákor, A városi közigazgatási bizottság ülése d. e. 10 órákor.

Vendéglők közgyűlése délután 8 órákor a »Nemzeti Kaszinó« alatti étteremben.

Színház: »Kis szökevény«, operett.

— (A horvát miniszter rendjele.) A király megengedte, hogy Cseh Ervin horvát-szlavon-dalmát miniszter, a pézsa nap és oroszán-rend elnöksztályu jelvényét elfogadhassa és viselhesse.

— (A Kath. Kör estélyei.) A pécsi Kath. Kör folyó hó tizennyolcadikán (hétfőn) családi estélyt rendez. Az estély este nyolc órákor kezdődik; lesz felolvasás s félórás szünet után tánc. A bójtben a Kör három felolvasó-estélyt rendez; még pedig március harmadikán; március tizenhetedikén és huszonegyedikén. Ez estélyek kezdete mindenkor délután felhat órákor.

— (Incédy- emlék.) A pécsi főgimnázium nagynevű igazgatójának, b. e. Incédy Dénesnek emlékére Igaz Béla dr. püspöki titkár 10, Taisz József könyvnyomdatulajdonos 10 koronát adományoztak.

— (Kitüntetett polgármester.) Graff Szilárd, megyei titkár és Eszék szabad királyi város polgármesterének, ez utóbbi té-

ren szerzett érdemei elismerésül, a király a királyi tanácsosi címet díjmentesen adományozta.

— (Pályázat Kossuth Lajos siremlékére.) Budapest székesfőváros Tanácsa pályázatot hirdet Kossuth Lajos siremlékére, melyet nemzeti közadakozásból létesítenek. A pályázat főbb feltételei a következők: A pályázat hazai és titkos, a pályázatban csak magyar honpolgár vehet részt, a pályamű jellegével látandó el s ugyanazt a jeligét viselő oly zárt levélkével adandó be, a mely a szerző nevét és lakását tartalmazza. A siremlék Budapesten a kerepesi temetőben a Nagy-Krisztus-ut és a harmadik kapu ut keresztezése által nyert területen állíttatik fel, a mely terület helyszínrajza a székesfőváros középítési igazgatójának hivatalos helyiségében (IV. Váci-utca, új városház II. em.) díjtalanul adatik ki. A siremlék művészi szempontból minden megkötés nélkül szabadon akként tervezendő, hogy annak előállítás költsége a háromszázszáz koronát lényegesen meg ne haladja. A monumentális siremlék ne tisztán architektonikus jellegű legyen. Az illető tervező művész feladata, hogy eszméje szolgáltatásban a szobrászatot az építészettel harmonikusan összeegyeztesse. Az alépitmény alá három koporsó számára sirbolt tervezendő. A pályadíjak a következőképp állapíttatnak meg: első díj 6000 (hatezer) korona, második díj 4000 (négyezer) k., harmadik díj 3000 (háromezer) korona. Csakis abszolútbecsű művek díjaztatnak s a díjak osztatlanul adatnak ki. Az első díj csak olyan műnek adható ki, a mely kivitelre is alkalmas. Az első díj nyertese a kivitellel megbízatik, az építészeti munkálatok a magyar mérnök és építész egyesület díjtáblázata V. osztályának megfelelően díjaztatnak. Ez összegből a pályadíj nem vonatik le. A nem díjazott pályaművek közül a bíráló bizottság ajánlatához képest 1000 (egyezer) koronaért bármelyik pályamű megvehető.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A Pava-bálon.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Irta: Tihanyi Károly.

Pöröz Dániel a »Pécsi ablaktisztító vállalat alkalmazottai báljának« elnöke, meleg hangú levélben arra kért, hogy az említett bálra okvetlen eljőjék. Örömmel ragadtam meg az alkalmat, hogy Falábu Vendel főablaktisztító fiatal szép feleségével ismeretséget köthessek s válaszevelemben Pöröz Dániel elnök urnak megígértem, hogy megjelenéssel emelni igyekezem a táncestély tényét. Midőn a fényesen kivilágított előcsarnokba léptem, egyszersmind valami ruhafélére is tettem a lábamat, mert ugyanazon pillanatban Brvoo! hanggal egy uszály vált meg ez árnyékvilágtól.

— Marrha! — kiáltá egy csengő szoprán hang.

— Bocsánat, de itt oly kezdetleges világitás van, hogy . . .

— Kezdetleges a maga csimpánz esze, maga vak, görény, buta vakand, maga . . .

— Ugyan édes Malvin! — kérlelte egy basszus, — hogy lehetsz ily kiméletlen . . .

— Ah! — kiáltám örömtelten, — hisz ez Falábu ur, kedves Vendel bátyám mily szerencse!

— Bravo! — ordítá Falábu ur, —

ezt már szeretem. Jöjj ide azonnal Malvin és kövesd meg Szatinober urat.

Az asszonyka, ki az egyetlen petroleumlámpa elé került, hogy tönkresilányított uszályát számtalan gombostűvel összetakolja — mérges oldalpillantással mormogá:

— Bocsásson meg Czinóber ur.

— Pardon asszonyom, azonban nem Czinóber, hanem Szatinober a nevem; igenis Szatinober Alfréd.

— Szent a béke jó uram, menjünk fel a terembe — a név teljesen mellékes, ugye aranyom?

Az aranyom nem szólt semmit, hanem ahogy észrevettem, kitarotán fixirozott engem.

A lépcsőkön felmenet, Falábu ur arról világosított fel, hogy a mai táncvigalom nem annyira bál, mint batyubál.

— Kedves Szatinober ur, először kitiűnően megvacsorálunk, ahogy ezt őseink tették — s aztán táncolunk; hisz tudja, Zrínyi Miklós is, miután nagy győzelmet aratott a török fölött, szájával, illetve fogáival felemelt egy holt törököt . . .

— Bocsánat, de azt Kinizsy Pál cselekedte meg.

— Ugy? De hát az mellékes. Először az aldomás, azután a tánc. Kitiűnő dolgok lesznek találva, vigyázzon uram, sokat kell ennie! Kedves nőm, Malvinka, nagyszerű ételeket küldött; közte páratlan halkocsonyát. Ah uram! A feleségem főztje! No, nem mondok semmit.

Alig léptünk be a terembe, az ablaktisztító vállalat tulajdonosa jelt adott a cigányoknak s Falábu Vendel ur és neje tussal

fogadtatott. Engem nem is vettek észre; csupán egy rövidlátó ur borította reám a téli kabátját, valószínűleg azt hitte, hogy ruhafo-gas vagyok. Alig szabadultam meg a reám-rakott tehertől, egyik lábammal egy sajtárba léptem, melyben a cukrász a lemonadéját hozta. Szerencsére senki sem vette észre e bal-lépésemet s így ambar nedves lábbal, de odább sompolyoghattam.

En is az árral uszni tökéitem magam; a jelen voltak mind az ebédő tele vonultak, én is utánuk. Egy apró tömzsi alak, frakkom-nál cibált.

— Baratom, hozzon csak egy üveg vi-zet; a feleségem rosszul lett ismét. De így van ez, ha az ilyen állapotú nők nem ma-radnak honn. Fogja ezt a tiz fillért. Csak gyorsan a vizet . . .

— Bolond az ur? Hát pincérnek néz maga engem, maga pávián!

— Mit? Maga nem pincér? Hát miért öltözik ilyen kellner ruhába? Meg aztan ki a maga páviánja, mi?

— Az enyém nem, nekem nem kellene, még ha ráfizetne, sem.

— Azért! — kiáltá, fenyegetve kis öklével.

— Mi az, mi az? — Kiáltak a közibénk furakodó bálrendezők.

— Ez az ur, páviának nevezett . . .

— Igen; de ő meg engem pincérnek nézett . . .

— Asztalhoz, asztalhoz! — sivitott a termeken keresztül — és a »kávészínű lilium«-hoz címzett vendéglő pincérei kezdtek már a

A díjazott és megvett pályaművek a székes főváros közönségének kizárólagos tulajdonává lesznek. A pályaművek a székesfővárosi középítési hivatal igazgatójának hivatalos helyiségében 1902. évi február hó 29 napjának déli 12 órájáig adandók be.

— (A „Pécsi Jótékony nőegylet“) szombaton, folyó hó tizenhétedikén esti nyolc órakor farsangi bucsu-pikniket rendez saját helyiségeiben. A pikniken résztvenni óhajtok ebbeli szándékukat holnap, csütörtök délig jelentsék be Sável Kálmánné, a nőegylet elnöknőjénél, hol egyszersmind az általuk hozandó ételmennyiségekről is értesítenek. A belépti díj családtagok részére egy, fiatalemberek részére két koronában van megszabva.

— (Vizsgálat a közigazgatási tanfolyamon.) Ruffy Pál, országgyűlési képviselő, a közigazgatási tanfolyamok ellenőrzésére kiküldött kormánybiztos, tegnap este, a nyolc órai gyorsvonattal Pécsre érkezett, hol ma és holnap vizsgálatokat tart a közigazgatási tanfolyamon.

— (Jelentés a vízről.) A Tettyei forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A vitzartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgálató képessége folyó hó 13-án reggel 3800 köbméter.

— (A Pécsi Dalárda) február hó 19-én (hushagyó kedden) a Vigadó dísztermében tréfás dalestélyt rendez. Műsor. 1. Sipisták kara a „Makkhetes“-hez címzett kaszinóban. 2. Végrehajtás Bukovay Abszy és jogoncánál, avagy az örömteli gyászshir. Szerepelnek benne: Bukovay Abszy, a nagybácsija Silberstein Jajtelesz Számi és a végrehajtó. 3. Mstr. Harchasch amerikai gyorsrajzoló föllépte az ő utolérhetetlen művészetével és egy szál plajbászszal, zenekísérettel mellett. 4. Kecsehimnusz (vagy röviden: baknusz.) Énekelik a „Tartozik“-rovatban szereplő kuncsaftok. E számnál a t. c. közönség bámulni fog a következőkön: 1. hogy milyen kevés kell egy

kecske-himnusz szövegéhez: 2. hogy milyen keveset nyom egy normális állapotú szabó. 5. A szórakozott énekes és a maliciózus zongorista. 6. Eduard és Kunigunda, vérfigasztóan hajmeresztő opera egy felvonásban Szerző Biber József. Személyek: Schnussi lovag, várur Kunigunda, leánya várkisasszony. Eduard lovag. Kunigunda imádója. Hadubrand lovag, Eduard vetélytársa. 7. A „Tschin-dra-ta“ peckingi daloskör serenadja. A boxerek által le nem mészárolt derék copfdalárok Genée Richard művét adják elő. 8. Gulyás Miska és Káposzta Sára szerelmének Csikós Pali által véresre vált gyászos története. Nagy látványosság. 9. Rigmusba szedett panaszkönyv A t. c. közönségnek még hamvazó szerda előtt magabaszállásra alkalmas énekes oráció. 10. A dalnokmester és a mesterdalnokunk, v. nincs többé rekedtség. Színházaknak különösen a m. kir. operának ajánlatos találmány. (Zenéje Genée Richardtól.) Jegyek előre váltva személyenként 2 kor. 40 fillérért Domján I. (előbb Weidinger) könyvkereskedésében s a Tausz-féle dohánytözsdeben kaphatók. Az esti pénztárnál a jegy ára 3 korona. Kezdeté este 8 órakor.

— (Az irgalmasrend pécsi kórházának) múltévi betegforgalmáról most jelent meg a kimutatás. A nagy emberbaráti szeretetet teljesítő s a humanizmus szolgálatában álló rend pécsi kórházában az 1899. évről 32 beteg maradt; az 1900-dik évben felvétetett 607 beteg; tehát a múlt évben összesen 639 beteg ápolatott. Közülök elbocsátott 584; meghalt 23; maradt a kórházban a folyó évre 32. Az ápolási napok összes száma 11.610 volt; egy beteg átlag 18 napig ápolatott; az átlagos beteglétszám 18 16; a halálozási százalék 3 58 volt. A betegek közül magyarországi volt 553; porosz 16; olasz 2; cseh 3; horvát 18; morva 6; boszniai 1; gácsországi 7; dalmát 4; szlavonai 10; szerb 2; bajor 4; stajerországi 1 és ausztriai 12 beteg. Római katolikus volt

501; ev. ref. 26; ág. ev. 19; görög-katolikus 7, görög keleti 11; izraelita 71; baptista 3 és nazarenus 1. Az elbaltak közül idegen volt 7; helybeli 16. Összesen 200 sebészeti műtétet végeztek a múlt évben a kórházban, melyet Pataky Lucidus perjel, igazgató főorvos és dr. Schick Jácint főorvos vezetnek kiváló szakértelemmel és nemes hivatásuk magaslatán álló önfeláldozó buzgósággal.

— (Lesz-e jogászelelnök?) Mint a napokban hírül adtuk, holnap kellene megválasztaniok a mi jogászelelnöknek az új elnököt s mindez ideig olyan csendes minden, mintha a szünetelt élveznék joghallgatóink. Nincs jelölt egy sem s valószínű — a mint a hangulatból kivehető — elnök sem lesz s ekkor az Olvasókört becsukják. Igen érdekes az, hogy ebben az évben a jogászok Olvasókörének 25 éves jubileuma van s tán éppen ez évben fogják bezárni a jobb sorsra érdemes egyesületet, melyet a már évekkel ezelőtt kezdődő visszavonás juttatott ennyire.

— (V. H. O. Sz.) A vidéki hírlapírók országos szövetsége február 17-én (vasárnap) délután 4 órakor tarja ülését Szegeden, a kereskedelmi és iparkamara könyvtár-terében, Csányi János elnöke alatt. Az ülés tárgya: a szövetség és a nyugdíj-intézet 1900. évi vagyonmérlegének megvizsgálása.

— (Új címzetes apátok.) A király a pécsi püspök előterjesztésére apáti címet adományozott a pécsi egyházmegye két papjának. Uray Atala baranya-baáni esperes-plébánost kinevezte a Szt.-Lélekről nevezett monostori és Wosinsky Mór szegzárd-belvárosi plébánost a Szt.-Miklósról nevezett madocsi címzetes apáttá. A kinevezéseket a hivatalos lap közelebb már hozni fogja.

— („A pécs-baranyai vendéglősök ipartársulata“) 1901. évi febr. hó 14-én (csütörtök) d. u. 3 órakor a Nemzeti Casino éttermében rendes évi közgyűlést tart. Tárgysorozat: 1. Választmány évi jelentése. 2. Pénztárnok és számvizsgálók jelentése. 3. Felmentvény megadása. 4. Tisztikar megválasztása. 5. Esetleges indítványok.

hideg sülteket, téstások s borok felszolgálását. Falábu ur majdnem összegázolt abban az igyekezetében, hogy az asztalához hurcolhasson. Malvin mellé kerültem. Ő nagysága hála-lásán tekintett reám, midőn előzékenyen a sódaros tállal felé fordultam először. Halálját még úgy is érezteté velem, hogy pici lábával az én halhatatlan tyukszememet nyomkodta.

— Au! — kiáltám fájdalommban.

— No ugye! Meg mondtam, hogy pazar ez a balkocsnya!

Malvin még egyet nyomott a tyukszememre. Erre aztán felhajtottam fájdalommban az olajos üveget. Malvin ezüstkacagása majd megörjítet.

— Cinóber ur?!

— Szatinóber — igazítám ki a szép asszonyt!

— Igen, hát Szatinóber ur — sugá a karcsu menyecske — maga nagy betyár, maga szerelmes belém . . .

— Oh nagysád! — rebegetem én cukrot hintve a halkocsnyámra.

— Ha azt tapasztalom, hogy érti a négyest és mind a négyet velem táncolja — akkor remélhet . . .

— Ah Istennőm, drága angyalom!

— De mit csinál Szatinóber ur? — kiáltá egy mély hang.

— Vendel ur, hisz maga az almás pitéjét a mustárba mártogatja!

— De én úgy szeretem Falábu ur — mondtam tulboldogan.

— Mondja csak Szatinóber ur, nem

volna inyére engem tegezni? — kérdé olvatag tekintettel Malvin.

— Ah, ne áltasson drága hölgyem, hogy volna az lehetséges?

— Hozasson maga kis csacsi tiz üveg pezsgőt s aztán az urammal elkerülhetlenül brudert iszik, én pedig megsugom az öregemnek, hogy maga aranyos egy ember s aztán a többi magától ered.

Tiz üveg pezsgőt! gondolám magamban. Ez az asszony reám utazik; de hogy vágjam ki magamat?

— Malvinom, drágám, azonnal — s én felkeltem, hogy a pezsgőt megrendeljem. Kimentem a vendéglőshöz.

— Szalzeiszt ur — mondtam az előttem hajlongó vendéglőshöz — Falábu ur tiz üveg pezsgőt óhaj. Hogy a felesége meg ne tudja, legjobb lesz számláját akkor prezentálni, ha hazamegyünk. — Én majd úgy intézem a dolgot, hogy önagyságával előre mehessek.

— Azonnal meglesz — mondtá szemével hunyoritva — nem fogja önagysága észrevenni. Hja az asszonyok! — mondtá Szalzeiszt ur — s nyomban utasította a pincérek egyikét, hogy tiz üveg pezsgőt hűtsön be.

Ugy történt minden, a hogy a fekete szemű menyecske megjósolá. — Legalább tiz ablaktisztítóval, élükön Fábán Vendel urral — brudert kellett innom s végül rám ordított Vendel barátom!

— Alfréd! ha szeretsz, ha barátom vagy, a feleséggel is megiszod a brudert!

Szabadkoztam, de Vendel nem tágitott, míg óhaja nem teljesült s midőn kommandóra

csókra nyujtotta a herceg asszony piciny ajakát, halkan fülembe sugá:

— Igazítsa meg parókáját drágám s aztán vigyázzon, hogy be ne rugjon . . .

Tyűh! de égett szép szeme meleg pillantása, szinte fellortt belé a vérem.

— Te Alfréd — sugá Malvin — míg én keble vakító fehérségét csodálám — oly barátom leszel-e, hogy bármit kérjek is tőled, nem tagadod meg?

— Olyan leszek s máris olyan vagyok — rebegetem.

— Egy kis bűnöm van; Kis Józsefnél vettem ezt a báli ruhát s most fizetnem kell. A férjem agyon üt, ha megtudja, hogy adósságot csináltam. Adj harminc forintot kölcsön, jövődő elsején visszaadom; hálámra számíthatasz . . . édes Alfréd . . . rugasd be a férjemet s még ma . . . ugy-e drága Alfrédem megteszed?

Elakadt a hangom, de aztán megígértem, hogy azonnal kézbesitem a kívánt összeget, csupán a folyósóra megyek ki, hogy tárcámból a kívánt összeget feltűnés nélkül kivehessem. A folyósón aztán egyenkint lefogtam hat ablaktisztítót s mindegyikétől kértem öt forintot kölcsön — Falábu Vendel részére. Bejövet az isteni Malvin kacsójába csusztattam az összeharácsolt pénzt.

Malvin elragadóan táncolt. Hanem már az első négyesnél alattam Malvin haditervén. A tourde mains nál rajtacsíptem, hogy egy hivatalos tűzoltóval, kinek ragyogó vörös haja meg daliás alakja nyilván meghódította Malvint — összeszűrte a bouillont. Az eszmetár-

— **(A dombovári vöröskereszt egylet)** most adta ki múlt évi jelentését. Az egylet elnökei: *Paál József*, *Schréter Károlyné*; jegyző *Ternyei Armin*; pénztárnok: *Hirsch Ödön*. A virágzó fiókegyletnek volt 6 alapító, 18 huszkoronás és 152 rendes tagja, míg vagyona 4022 korona 99 fillérre rugott. Ebből a helyben létesítendő Erzsébet kórházra saját gyűjtése gyanánt 626 korona 18 fillér esik; míg 409 korona a *Fried Sándor*-féle ugyane célra tett 1000 koronás alapítvány eddig befizetett részlete. A dombovári Erzsébet kórházra a gyűjtés most is folyamatban van. A fiókegyleti választmány a múlt évben 120 koronát fordított szegény iskolás gyermekek felségélyezésére.

— **(Halálozás.)** *Dr. Mitsger Miksa*, marcali orvos, a somogy-megyei orvos szövetség alelnöke, a ki negyven éven át szolgált lankadatlan szorgalommal a megyei közönséget, mint tisztiorvos, jobblétre szenderült. *Dr. Mitsger Imre*, a »Kassai Napló« főszerkesztője édes apját gyászolja az elhunytban.

— **(A mi rossz vért szül.)** Kecskemét és Nagykőrös örökös harcát juttatta eszébe a megye közigazgatási bizottságának tegnap az az ügy, melyet a közoktatásügyi miniszter küldött le a bizottságnak alapos és sürgős megvizsgálás végett. *Oszró* községgel ugyanis *Kis Csány* község egyideig közös iskolát tartott fenn. Majd szétváltak s *Oszró* állami iskolát kapott. *Kis Csány* is utána járt azonban ennek és az ev. ref. tanító fizetésének kiegészítésére ő is megkapta az államségélyt. Ez azonban az oszróiaknál — rossz vért szül. Más szóval felébredt bennük az irigység és panaszos iratban egyenesen a közoktatásügyi miniszterhez fordultak s bevádták *Kis Csányt*, hogy az jogtalanul kapta meg az államségélyt, emlegetven holmi protekciót, magasabb pártfogást, tolkodást és a többit. Bár az államségélyt *Kis-Csány* község teljesen szabályos hivatalos eljárás útján kapta meg s a bizottság a vádat nem is vette komolyan, a miniszteri leirat értelmében mégis elrendel-

sulás örök-igaz törvénye szerint kisütöttem azt is, hogy *Malvin* alighanem a tüzoltó *Romeonak* kérte a harminc forintokat. Most aztán kész voltam én is az én haditervemmel. Kimentem a ruhatárba s felöltöztem, azután *Salzgeiszt* urhoz mentem.

— *Salzgeiszt* ur!

— Parancsoljon *Cromgelb* ur.

— Eh, maga sem tudja megjegyezni nevemet? Ez bosszantó. *Szatinober* a nevem.

— Ezer bocsánat! Parancsára *Szatinober* ur.

— *Falábu Ó* nagysága férjét meg akarja lepni. Kéri *Önt*, hogy számláját a négyes után adja át, a tíz üveg pezsgőről. *Reményli*, hogy tíz üvegnél csupán három forintjával számítja.

— Természetesen. Köszönöm *Carmin* ur.

— *Szatinober*, mondtam már. Hanem *Falábu* urnak elfeledtem megmondani, hogy az *Otthon* kávéházba megyek, legyen szives ezt közölni vele. Isten vele, jó éjt!

— Jó éjt *Cinóber* ur.

A hivatásos tüzoltó nem kapta kézhez a harminc forintokat, sőt nagyon is *Salzgeiszt* ur zsebeibe vándoroltak. *Malvin* asszony holt-halványan kérde a vendéglőstől, hogy én mit mondtam, midőn eltávoztam. *Salzgeiszt* hiven referált, a szép menyecske pedig fizetett.

Másnap felkeresett *Falábu* ur.

— *Te Alfréd!* Fenyeg egy ital az a pezsgő!

— Már miért? Kérdem tőle.

— Kérlek, képzeld csak, vagy hat társamat megpumpoltam s aztán nem tudom, hova tettem a pénzt, pedig magamnak is volt vagy harminc forintom.

— Ah! Gondoltam magamban; a hivatásos mégis megkapta a harminc forintot.

Hanem az szent igaz, hogy nem szeretnék még egyszer szép *Malvin* kezei közé kerülni.

ték a vizsgálatot s megbízták a szentlőrinci járás főszolgabíróját, a vizsgálat alapos és gyors megejtésével.

— **(A városi tanács köszönete.)**

A pécsi lakatosok és fém munkások az általuk f. évi február hó 2-án rendezett tárcestély tiszta jövedelmét 140 koronát *Mestrics Jenő* pécsi lakosnak elnöklete alatt megalakult végvárosi bizottság határozata és megbízása folytán a városi népkönyha javára ajánlották fel. A városi Tanács az adományt köszönettel elfogadván, ezért elismerést szavazott a bál rendezőségnek s az összeget a pécsi népkönyha elnökségének a letét pénztár kifizette.

— **(Az egyházmegye gyásza.)**

Február 8 án *Grácban* 82 éves korában meghalt *Regen Antal* nyug. podgajcii esperesplébános. Az elhunyt több évi pécsi kápiánkodása után 1857-ben *veliskovei*, 1861-ben *marjanci*, 1864-ben *podgajcii* plébános és a miholjáci kerület esperese lett és folyó 1901. évvel mint számonfelüli nyugdíjas nyugalomba vonult, még pedig a penzionisták városába, *Grácba*, de csak pár hónapig élvezte nyugdíját.

— **(Nagy idők tanuja.)** *Szegárdon* meghalt *Witkovics József* 48 as honvéd s ügyészségi hivatalos élete 68-ik évében. Már 16 éves korában beállt a honvédek közé és végig harcolta dicső szabadságharcunkat. Temetésén, mely tegnap ment végbe, az öreg honvédbajtársak gyászfátyolos nemzeti zászló alatt jelentek meg és kísérték ki a temetőbe.

— **(Lövdöző gazdálkodó.)** Könynyen végzetessé válható históriáról értesítenek bennünket *Petőc-pusztáról*. Akként történt a dolog, hogy *Jólsvai István*, odaváló lakos a napokban betért a pusztához közel fekvő csárdába, hol néhány ismerősre találva, csakhamar vidám kedve támadt s rövid idő múlva berugott. Részegségében aztán revolvert rántott s állítólag agyon akarta magát löni, aztán mindenkit agyonlövéllyel fenyegetett, ki a közelébe ér. Dacára e fenyegetésnek, a jelenlevők rávetették magukat a részeg emberre, de az beváltotta ígérését s lövdözni kezdett. Szerencsére a golyók nem tettek kárt senkiben, *Jólsvai Istvánt* azonban a csárdatulajdonos feljelentette a bíróságnál.

— **(A Zsolnay-szobor-álap)** javára a pécsi kereskedelmi és iparkamarához érkezett adományokról LXVI. kimutatás. Az LXV. 26566. kor. 31 fill. özv. Fürst *Reeh Hermin*, Pécs 10 kor. *Reeh György* Pécs 10 kor Összesen 26586 korona 31 fillér.

— **(A „szerelmes mind bolond!”)**

Hogy mennyi esztelenségre ragadja az embert a szerelem, azt csak azok tudnák megmondani, kik már szenvedtek ez érzés hatása alatt. A szerelmi bánatban elkövetett ostobaságok közé tartozik az is, mi a napokban az egyik szomszédos községben történt, hol *Heres István* odaváló legény, azért, mert egy leány, kibe szerelmes volt, nem akarta meghallgatni, felvágta balkezén az ereket. Szerencsére idejekorán észrevették a dolgot s beköttözték a legény sebeit s orvosi gyógykezelés alá adták, mindazonáltal a nagy vérvesztés folytán a szerelmes legény élet s halál közt lebeg.

— **(Tüzek.)** *Schiller János*, csikóstóti lakosnak a háza leégett a minap. A tűz először az istállóban ütött ki s annak tetejéről átsapott a házra s azt is elpusztította. A kár nyolcszáz koronát tesz ki. Mint a vizsgálat kiderítette, a tüzet a káros husz éves *János* nevű fia okozta, ki az istálló padmalyára akasz-

tott füstfogó nélküli lámpát égve hagyta s ennek lángja meggyújtotta a padmalyt s tőle a padláson levő széna is tüzet fogván, így keletkezett a tűzveszedelem. A napokban *Sárok* is tűz volt. Itt *Gavriy Simon* háza udvarán egy kazal szalma égett le. Hogy ez a tűz miből keletkezett, még eddig nem tudják.

— **(Betörések.)** *Nagy-Szokoly*, tolna-megyei községben többrendbeli betörés történt a napokban. *Papp Miklós*, ottani lakosnak pincéjébe törtek be s elemeltek onnan egyet-mást; *Györke Mihálynak* a háza falát ásták ki s úgy vittek el a szobából ruhaneműeket; végül *Steiner Lipót* kereskedőnek a boltját törtek fel, de innen megugrottak. Mint a nyomozás kiderítette, a betöréseket *Matatics János* csavargó követte el, a kit időközben azonban *Tabon* elfogtak, a hol szintén betört egy házba. Most a börtönben ül.

— **(Tolvaj após.)** Modern feltogás szerint az após az, ki vején segíteni tartozik s amennyire lehet, könnyít azon, mit a feleség nehezé tesz. *Horváth István* mislenyi lakosnál azonban másként áll a dolog, a menyinyiben ő a vejével közös háztartásban él s annak a pénzét költi. S miután a vő az utóbbi időben már megunta az após költekezését, az após kivárva az alkalmas pillanatot, negyven koronát kilopott a veje szekrényéből. A dolognak a bíróság előtt lesz folytatása, hol a vő panaszt emelt *Horváth István* ellen.

— **(Olcsó pezsgő.)** *Feinrich Lajos*, indóház-utca 1. szám alatti vendéglős kamrájából *Paulovics István*, vasuti fékező elloptott tegnap este tizenhárom üveg pezsgőt. A lopást úgy követte el, hogy a korcsmából a lakáson át a kamrába hatolt s feltörte ott a pezsgős ládát s nem egyszerre, hanem két utban vitte el a pezsgős üvegeket. Közülük kettőt odaadott alsó *balokány-utca* 13. szám alatt lakó feleségének, hogy vigye haza; egyet vagy kettőt is megivott, a többit eladta. Mikor elfogták, tökrészeg volt s alig tudták a rendőrségre kísélni. Most folyik ellene a vizsgálat.

— **(Merénylő öregember.)** *O-Dombováron* *Bussáki Katalin*, kilencéves kisleány ellen aljas merényletet követett el egy hatvanöt éves öreg ember. A kis leányt magához édesgette s azután egy rejtekhelyen meg akarta gyalázni. A merénylő öregembert, kiről a kis leány csak annyit tud, hogy »*Gyula bácsi*« nak szóllította magát, le is tartóztatták egy kapus személyében, a ki ellen most folyik a vizsgálat.

— **(Házasság.)** *Dr. Gulyás Ferenc*, somogy-megyei kir. tanfelügyelő, *Gulyás Ferenc*, szegedi kir. posta- és távirtdahivatali felügyelő fia, tegnapelőtt délután vezette oltárhoz a budapesti erzsébetvárosi plébániatemplomban *Filipovics József*, kir. posta- és távirtdahivatali titkár és neje, *Bátorfi Emilia* leányát, Iréknét.

— **(A kötéláncos balesete.)** *Dacára* annak, hogy még javában benne vagyunk a télben s nem igen alkalmas az idő cirkuszmutatványokra, a napokban egy *Stupán János* nevű cseh ember járta be a szomszédos községeket és medvetáncoltatás, meg kötéláncos mulattatás néhány garasért a falu apraját-nagyját. Jól ment volna egy darab ideig az üzlet, tegnap azonban baleset érte a derék csehét, a mennyiben kötélmászás közben a magával hordott két pózna egyike eltörtött s *Stupán János* oly szerencsétlenül pottyant a megfagyott, kemény földre, hogy jobb lábát kifecamította. A szerencsétlenül járt csepürágót kocsin behozták a kórházba.

— **(Szétollózott házastárs.)** A rendőrség egyik szobájába betolakodik egy nagy fekete köpönyeg, benne egy polgárember vacogtatja a fogát a hidegtől-e vagy a haragtól, nem tudni.

Megáll a biztos előtt.

— Tekintetes ur, az asszonyomat panaszolom. Nagyon furcsát tett.

— Mit?

— Mindenestől elment; elvitte az ágyat, asztalt, kályhát, a legutolsó darab butort is. Amint benyitok a szobába, a négy kopasz falon kívül nem találok egyebet.

— Mikor egyesültek maguk?

— Három év előtt a — fotografusnál.

— Nem az anyakönyvvezető előtt?

— Nem. Nem telt rá. Ami kevés pénz összekuporgattunk, azzal elmentünk a fotografushoz s kettesben levétettük magunkat.

— Hát már most mit kíván?

— Tessék elrendelni, hogy az asszony ollóza le a fejemet. Nem akarok vele maradni, még az arcképen sem . . .

— **(Megszökött inas.)** Kukovec János gyódi csizmadia panaszt emelt tegnap a községi előjáróságnál, hogy *Stramm* Lőrinc nevű inasa megszökött s magával vitte a gazdának néhány szerszámát és a majszterné asszony nagykendőjét. A panasz folyán megindították a nyomozást, melynek során sikerült a tolvaj inast még az országuton utolérni s a lopott holmikkal együtt letartóztatni. A tolvaj inast feljelentették a bíróságnál.

— **(A Baranya-Sellyei Polgári Olvasó egyesület.)** melynek elnöke évek során át a szerencsétlenül elhunyt ifj. gróf Draskovich Károly volt — ez idő szerint pedig ennek öcsöce ifj. Gróf *Draskovich* Iván elnökléte alatt működik — folyó hó 10-én

párját ritkító, rendkívül szépen sikerült táncestélyt rendezett, melyen nemcsak a polgárság, hanem a kis mezőváros, sőt vidékének is minden rendű társadalmi osztálya vett részt, úgy, hogy a megjelent résztvevők száma nem kevesebb, mint 215 személy volt, — megtöltvén nemcsak a tancstermet, hanem a mellette lévő kaszinó s egyéb helyiséget. Ez az élénk részvét nem csupán a mulatni vágyasról s békés egyetértésről tanuskodik. — hanem bizonyítéka azon meleg érdeklődésnek is, melylyel a más társadalmi állásúak is a Polgárikörnek a közmívelődésre és a hazafias érzés fejlesztésére irányuló tiszteletre és becsülésre méltó egyetemi élete iránt viseltetnek. Ép azért a szép erkölcsi siker mellett az anyagi sem maradt el, mert dacára az igen csekély belépődíjnak, 72 korona tiszta jövedelem gyarapítja az egyesület könyvtár alapját, a melynek javára a mulatság rendeztetett. E tiszta jövedelemhez jelentékenyen hozzájárultak a szives felülfizetők is, kiknek ezért a rendezőség az egyesület nevében ez uton nyilvánítja hálás köszönetét, nyilvánosan is nyugtatva felülfizetésüket s pedig következők: Rónay Béla 5 k. 40 fill., Szücs Károly 3 k., Kisfaludy Károly 3 k. 40 fill., Fehér József 2 k., Böhm Józsefné 2 k., Stecker Anna 1 k., Sidlauer Dezső 1 k., Rozsár Ferenc 1 k., Fejes Lajos 1 k., Varga Pál 1 k., Veit Károly 80 fill., Wéyl Antal 2 k., Walter Arnold 60 fill., Krajtor Demeter 60 fill., Antal Ferenc 60 fill., Zofejonné Mórné 40 fill., Weisz Károly (Bpest) 40 fill., Kizelmer Ágoston 40 fill., Nagy Zsigmond 40 fill., Mautner Kálmán 40 fill., Boka Ferenc (Jenő), Kovács Mihály 20—20 fill.

— **(Népesedés.)** A m. kir. központi statisztikai hivatal „Havi Közleményei”-nek most megjelent december havi füzetéből vesszük december hónap népesedéséről a következő

érdekes és tanulságos adatokat: A magyar korona országaiban hét évnél fiatalabb korban 20.920-an, hét évnél idősebb korban 21.650-en haltak el, úgy hogy a halálozások összes száma 42.579, a szaporodás tehát 10.155. A halandóság legnagyobb volt a Dunáninnen és a Tiszántul, a legkisebb a Dunántul. Az egyes megyék közül Marmaros vármegye mutatja a legkedvezőtlenebb, Hont vármegye a legkedvezőbb arányszámot. Városi törvényhatóságaink közül aránylag a legkevesebb haláleset Hódmezővásárhelyen történt, a legtöbb Versecen.

— **(Bezúta a fejét.)** Kálos István, herendi lakos hasonló nevű tizenkét éves fia tegnap délután néhány pajtásával a községi réten levő esőviz jegén csuszkaált, midőn birtelen eleszúzott s végigvágódva a jégen, bezúta a fejét. A szerencsétlenül járt fiu aligha gyógyul fel, mert a zúzódás következtében agyrázkódást szenvedett.

— **(Rózsaszínű statisztika.)** A központi statisztikai hivatal „Havi Közleményei”-nek legújabb füzeté szerint december havában a magyar birodalomban 6484 házasságot kötöttek, amely számból Horvát-Szlavonországokra 184 házasság esik. Az 1900 év december hónapja valamivel kedvezőbb volt a házasságkötésekre, mint az 1899 ik év ugyane hónapja. A házasságkötésből aránylagosan a legnagyobb rész a Tisza balpartjára esik, a legkisebb Dunáninnere. A vármegyék közül aránylag Hajdu- és Békésmegyében kötötték a legtöbb házasságot, a legkevesebbet

felemelkedik a székről és az ajtót bezárja, lábujjhegyen visszajött s újból imádkozott ott az ágyánál, de halkan. Egyszer aztán fejét a beteg párnájára hajtá és az álom ringatta Angellikát karjain. Most Vladimir, bár bevarrt sebe felszakadt, nehezen felemelkedett és a falnak támaszkodva felült ágyában. Sokáig nézte az apáca arcát. Nem tudta, való-e vagy álom, amit lát. Visszafojtott lélekzettel nyult az alvó keze után s azt erősen megfogta.

Hátha nem ő? Vagy az én szemeim előtt káprázat az, mit látok, csak az a lámpa kis-sé erősebben világítana. Eh, megszólítom; már-már majd kimondta: Mária. Nem, azt nem teszem, hisz ez nem Mária, nem lehet ő itt. Mást gondolt, lehajtá fejét az apáca arca mellé és leste annak minden lélekzetvételeit. A kezét azonban még mindig fogva tartá. Egyszer aztán az apáca ajkai megmozdulnak. Álmodott. Sirt, de olyan keservesen, hogy Vladimir fel akarta ébreszteni.

— Te itt, itt közelembbe és megszólítanom téged nem szabad. Esküöm tiltja, Vladimir.

Ezt már Vladimir tovább nem tűrheté és forró csókot nyomott az álmában beszélő apáca piciny szájára. Ez felriadt álmából és találkozott tekintete a betegével.

— Mária! — kiált fel Vladimir — hát te vagy? Nem ismeresz? És te itt az én hű ápolóm?

Mária hangos zokogásban tört ki. Vladimir keblére hajtá fejét és sirt, sokáig.

Vladimirt ereje elhagyta és elaludt. Mária felemelé fejét és megtörlé könnyes szemeit. Nézte hosszan az alvót.

— Így kell nekem viszontlátni őt. Istenem, adj erőt,

reggelijét, szívélyesen üdvözölve az új beteget. Vladimir étvágygyal fogyasztá el a reggelit és azután szivarra gyújtott. A főorvos megvizsgálta a lösebet és megállapította, hogy délután meg lehet kísérelni a golyó kivételét. Megkérdezte Vladimirtől, óhajtja-e az elaltatást. Vladimir igennel felelt, mire a főorvos távozott. Lázás türelemmel várta a délutánt. Ebédezeni sem akart. Pontban három órakor feküdt a műtőasztalra. Borzasztó kínok közt távolította el a főorvos Vladimir vállából a golyót. Annyira elgyengült, hogy szobájába már úgy vitték le az ápolók, átadva ott annak az apácának, ki neki a reggelit behozta. Ágyában szédülés fogta el és közel járt az ájuláshoz, mit az ápoló apáca észrevevén, meglocsolta Vladimir homlokát kevés hideg vízzel. Magához tért, a szemei becsukódtak és mély álomba merült. Eljött az est és a folyosón kigyult a nagy csillár, mely annak minden sarkát nappali világossággal árasztá el. A kis apáca kijött Vladimir szobájából és az éjjel folyamára átengedé a beteget Soer Angellikának, ki lábujjhegyen közeledett a beteghez, ki arccal a fal felé volt fordulva, hogy megnézze, kicsoda. A kék reverendába préselt kis szív mekkorát dobbant, mikor Angellika a fejlapról megtudta, ki alszik előtte.

Trszky Vladimir, a staniszlamovi földbirtokos itt, átlótt vállal. A beteg arca fölé hajolt és nézte sokáig a most oly nagyon sápadt arcot. Leült a székre és imádkozott. Imája közben könnyei záporoként hullottak alá arcáról a kék reverendára, hogy annak posztója azokat magába szívja és eltemesse örökre.

A beteg megmozdult és Angellika egész valójában

Arvában. Városaink közül a házasságkötések számaránya tekintetében Pancsovát az első, míg az utolsó helyet Fiume és Zombor foglalja el. Magyarországon decemberben 1032 vegyes házasságot kötöttek. A Magyarországon kötött 10.032 vegyes házasság 2083 százalékban jött létre megegyezés, még pedig 116 esetben az apa, 39 esetben az anya vallása javára.

Folyószám 185. Idénybérlet 185. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, esztörtékön, február 14-én:

A kis szökevény.

Nagy angol operette.

Személyek:

Lord Coodle	Vágó Béla
Lady Coodle	Nagy Vilma
Stanley Edvárd	Delli Lajos
Stanley Dorottya	Jeszenszky Irén
Gray Vinniefred	Kapossy Józsa
Flipper Joekei	Nádassy József
Baasley Róbert	Füredy Gusztáv
Tamarind	Németh János

Holnap, pénteken, február 15-én:

A kis mama.

Szombat: Üdvöske.

Vasárnap: d. u. Kis szökevény, este Tartalékos férj.

Művészet, irodalom

○ **Üdvöske.** Ebben az operettben bucsuzott el tegnap este R. Réthy Laura a pécsi közönségtől. Réthy Laura vendégszereplése alatt voltak teltebb házak is, mint a tegnapi,

bár szép közönség gyűlt egybe. Természetesen Bettinát adta a vendégművésznek s ebben az az eleven, csintalan, jókedvű pulykapásztor volt, mint azt a zérő gondolatában megalkotá. Pajzánysága átragadt környezetére, felvillanyozta a közönséget, mely aztán sokat tapsolt neki. Énekszámait mind igen szépen sikerültek s valamennyit hatással tudta elénekelni, bár hangja a többszöri, az egymásutáni fellépésektől fáradt volt, illetve lehetett, mert ezt csak gyanítani lehet inkább, mert eléggé el tudta palástolni. Jó partnere volt *Mesey* Andor Pippo szerepében. A vendégművésznek pajzán jó kedve őre is átragadt s e mellett ő is szépen énekelt. Több helyütt a memoriájával küzdött *Németh* János, bár szerepében megfelelt. *Nádassy*-tól ismét jó alakítást láttunk. A karok némely helyen ugyan kissé fogyatékosan énekeltek, de viszont voltak részletek, miket igen szépen megénekeltek. (C.)

Törvénykezés.

A kötekedés vége.

— Esküdszéki főtárgyalás. —

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. február 13.

Öt vádlott is ült ma egyszerre a vádlottak padján, ki emberöléssel, ki súlyos, vagy könnyű testi sértéssel vádolva. *Derventics* Márkó, *Golubov* Márkó, *Golubov* Ádám, *Augusztinov Bálics* Tuna és *Filakov* Vinkó az öt vádlott neve.

Az esküdszéki főtárgyalást *Simon* József dr. kir. törvényszéki bírósága vezette. Szavazóbírák voltak *Koszer* János és *Makara* Iván kir. törvényszéki bírák. A jegyzőkönyvet *Grün* Sándor, kir. törvényszéki joggyakornok vezette. A vádhatóságot *Vörös* Endre, kir. alügyész képviselte. Jelen voltak még a főtár-

gyaláson *Jellachich* István dr. kir. törvényszéki orvos, *Maximovits* Sándor, hites szerb tolmács, *Némethy* József és *Szieberth* Nándor védőügyvédek. Megtörtént az a dolog, hogy az első rendű vádlott képviselője, *Jagits* József orsz. képviselő nem jelenbetvén meg, védőügyvédet kellett a tárgyalás megkezdése előtt keresni. Hosszas keresés után *Szieberth* Nándor vállalta el a védői tisztet.

A vádlottak kihallgatván az általános kérdésekre, az esküdszék a következőképp alakul:

Főesküdtek: *Sillay* Béla, *Arnhold* Nándor, *Amon* Gábor, *Mihálovits* György, *Preusz* Adolf, *Horvatics* Antal, *Tarr* Ferenc, *Plichta* Ferenc, *Hoffmann* Lajos, *Szakovary* Emil, *Sipos* János és *Hillebrand* Ferenc.

Pótesküdek: ifj. *Radócsay* Mátyás és *Ott* Béla.

Az első három vádlott azzal van terhelve, hogy 1900. évi szeptember hó 30-án Darázs községben agyonverték *Tutenov* Márián, a saját udvarán. A másik kettő könnyű testi sértéssel vádolva került a vádlottak padjára.

Elsőrendű vádlott, *Derventics* Márkó a következőkben mondja el az esetet: 1900. szeptember 30-án *Golubov* Ivánnal ment hazafelé Batinárról. A mint a szőlőkhöz értek, *Augusztinov Bálics* Tuno, *Filakov* Vinkó és *Tutenov* Márián csatlakoztak hozzájuk s csúfolódván, veszekedni kezdtek. Ez utóbbi három ütlegelni kezdte őket. Őt földhöz verték, mire elszaladt tőlük, otthagya kalapját és bekecsét. Mikor a verekedők eltávoztak, visszatért a tett színhelyére keresni elvesztett holmiját Nem találta, ekkor elment a faluba *Tutenov* Márián lakására, a hol jelen volt Tuno és Vinkó is. Mikor Tuno meglátta őt, kést emelt rája, mire ismét elszaladt. Elment *Golubov* Ádámmal megkérdezte, hogy itthon van-e Iván, mert

remegett. Önkénytelenül az ajtóhoz futott és ott egyszerre megállt.

Mily kísértetiesen féltő volt most az apácának az előtt mosolygós arca. Kezét folyton az ajtó kilincsén tartva, nézett a beteg felé.

Vladimirnek lázas álmái voltak. Ajka mindenféle érthetetlen szavakat hallatott, úgy erőlködött, mintha dulakodna valakivel. Később az így eltorzított arcon egy mosoly futott végig és elég érthetően szólt:

— Mária! és szempillái felsukódtak. Tekintete egyenesen az ajtónál álló apácára esett.

— Mária nézd csak, ott áll. Üzzétek el szemeim elől ezt a szörnyképet. Jaj . . . és szemei újra lecsukódtak.

Angellika most oda ült a beteg ágya szélére, homlokáról a gyöngyöző izzadságot törülgetve.

— Szegény Vladimir, sutogott Angellika.

— Mily jó vagy te, Mária — folytatta Vladimir — és kezét ki akarta nyújtani, mit Angellika megfogott. Vladimir most újból felnyitá szemeit, észre sem véve az ágya szelén ülő apácát, kinek csak a szeme volt látható, de az sem egészen. Ő is meglógta az apáca kezét és ajkához emelé önkénytelenül és ajkáról ismét elszállt a név: Mária.

Angellika keze reszketett, mit a beteg is észrevett, mit Vladimir is érzett. Ránézett az apácára és szemében megjelent egy könnyesepp.

— Miért e könnyek? — kezdé az apáca, tán fájdalmi vannak?

— Fájdalmaim vannak igen, de nem a vállamban,

kedves testvér, hanem, hanem a szivemben. Gyötör egy gondolat, hol lehet az én Máriám?

— Hát odahaza édesem és imádkozik a maga meggyógyulásáért a jó Istenhez — és akaratlanul forgatni kezdé Vladimir ujján a karikagyűrűt.

— Kedves testvér, maga talán a feleségemet gondolja? Az — az meghalt. Tegnapelőtt temettük el. Nem, nem azt gondolom, hanem Máriát, az én jó Máriám. Hol van ő, hol az a beszédes kis szája, hol vannak azok az angyali kék szemek és hol az a jóságos arc? Kérdő tekintetét az apácára veté. Kezével játszadozott és a szemeit figyelemmel vizsgálta. Ugy érezte, hogy Máriának itt kell valahol lenni. Nem volt nyugalma. Angellika, illetve Mária, mert ő volt, szive örömeiben összeszorult és eltakart ajkain már ott járt a kérdés: hát nem ismeresz Trszky Vladimir? de ereje ehhez nem volt.

— Kedves testvér, kérem, de ne haragudjék, távolítsa el arcáról azt a fátyolt. Oly jól fog esni, ha vigasztaló szavait így hallhatom. Kérem, tegye ezt meg — könyörgött Vladimir.

— Nem édesem, ezt esküm tiltja. Ha ezt megcselekszem, megszegtem a szerzetnek tett eskümet. Nem, ilyent kívánni tőlünk nem szabad és felkelet, hogy a lámpát eloltsa.

Vladimir kérte, hogy ne tegye, vagy legalább ne oltsa el egészen és könyörgött, hogy ne hagyja magára és üljön ide az ágya mellé.

Angellika a beteg ágyához tett egy széket és leült. Olvasóját kezébe véve imádkozott. Vladimir, ki tán sejtett valamit, tetette az alvót. Hallotta, amint az apáca

megverték. Erre Golubov Ádám és Golubov Márkóval ismét elmentek a tett színhelyre öcsüket keresni. Nem találták. Hazafelé beküldték őt társai Tutenov házába megkérdezni, hol van Iván és az ő holmija. Ő bement. Az udvaron Tutenov Máriánét találta s attól kezdősködött. Ez káromkodni kezdett. Ekkor jött az udvaron keresztül Tutenov Mária s ettől Golubov Márkó kérdezte, hogy hol van Iván? Tutenov Mária körül nézett, mire Golubov Márkó a kezében levő bottal megütötte őt, Golubov Ádám pedig egy vasvillával megszurta az állán s Mária esett. Akkor Ádám és Márkó felváltva ütöttek Mária s ő maga is kétszer fejbe ütötte a fekvő Mária, mire társaival együtt elszaladtak.

A másodrendű vádlott hasonló értelem-ben vall.

§ **Föltékeny szerelmes.** *Sáfrány József* az esküdtbiróság tegnap *felmentette* az ellene emelt vád alól s a kir. törvényszék megszüntette ellene az eljárást.

§ **Megsemmisített esküdtszéki ítélet.** *Rehák Gáspár* szőlős-győri fiatal suhanc a múlt évben szóváltás közben agyonütötte az édesapját, *Rehák József* földművest. A kaposvári esküdtbiróság előtt a vádlott azal védekezett, hogy az nem volt az édesapja, mert ez többször mondta neki:

— Te nem is vagy az én fiam!

Az anya megerősítette ezt a vallomást azzal, hogy az esküvő után a hetedik hónapban megszületett gyermeke, de az nem Rehák Józseftől volt. Az esküdtek erre kimondták, hogy *nem* felmenő ágon elkövetett bűntettől van szó, mert a fiu nem természetes apját, hanem egy reá nézve teljesen idegen embert ölt meg, nem előre megfontolt szándékkal, miért is erős felindulásban elkövetett halált okozott súlyos testi sértésben mondták ki bűnösnek és ezen az alapon a bíróság másfél évi börtönre ítélte. A kuria azon az alapon, hogy a becsatolt születési bizonyítvány tévesen van kiállítva s abból nem tűnik ki a vádlott védekezése, mert az anya neve egészen másképpen van föltüntetve, megsemmisítette az ítéletet és a kaposvári esküdtbiróságot új tárgyalás megtartására utasította.

Közgazdaság.

Gazdasági szakelőadások.

— Saját levelezőnkől. —

Sásd, 1901. február 13.

Tudvalevő dolog, hogy a földmivelésügyi miniszter kiterjeszti intézkedését Magyarország legkisebb községei gazdaközönsége részére is, hogy a gazdálkodás okszerű miveltését minden legegyszerűbb gazda is megtanulhassa; így elrendelte, miként Baranyamegyében is egy gazdasági szaktanár a földmivelő és állattenyésztő gazdáknak előadásokat tartson.

E végből báró *Fejérváry Imre*, Baranyamegye főispánja a többek közt a hegyháti járás székhelyén, Sásdon tartandó gazdasági szakelőadások megtartására a földmivelésügyi miniszter által kinevezett pécsi tanítóképezdei gazdaságtan tanárt, *Kovács Andort* bizta meg, ki nyájas és behizelgő modorával, a néphez leereszkedő nyelvezetével vonzóvá, kellemessé, könnyen felfoghatóvá tudta tenni előadásait.

Hálásak is a sásdiak első sorban a földmivelésügyi miniszternek; de hálásak báró *Fejérváry Imre* főispánnak, ugy nemkülönben hálásak *Kovács Andor* tanárnak, ki őket sok hasznos, ezelőtt náluk ismeretlen gazdasági és állattenyésztési tudományra megtanította.

Midőn tegnap este *Kovács Andor* szaktanár előadását bevégezte, a közönségtől elbucszott. *Mesey Béla* sásdi kántortanító, az előadások rendes és figyelmes hallgatója, csinos beszédben köszönte meg ugy a maga, mint

a közönség nevében *Kovács Andor* szives tanítását és oktatását, továbbá *Magda Pál* ny. tanító a közönség nevében a miniszternek intézkedését, jóságát, a főispánnak pedig, hogy Sásd község lakóit első sorban szerencsétlente gazdasági előadások véghezvitelében.

Mindháromnak hála és köszönet nyilvánítására a közönség riadó éljenzéssel adott kifejezést.

A tananyagot, mely feldolgoztatott, itt közöljük:

I.

A szarvasmarha tenyésztése:

1. A tenyészállat kiválasztása.
2. A párosztatás és a vemhesség.
3. Ellés.
4. A borju felnevelése.
5. A szarvasmarha takarmányozása.

II.

A ló tenyésztése.

1. A tenyészállat kiválasztása.
2. A párosztatás és a vemhesség.
3. Az ellés.
4. A csikó felnevelése.
5. A ló takarmányozása.

III.

A sertés-tenyésztés.

1. A tenyészállat kiválasztása.
2. A bugatás és vemhesség.
3. A malacozás.
4. A malacok felnevelése.
5. A sertés takarmányozása és hizlalás.

II.

A talaj és tulajdonságának ismertetése.

A talajmiveltés és annak eszközei: eke, borona, porhanyító, henger és ezeknek használata.

A trágya s a trágyázás mikéntje, a trágya telep.

A vetőmag milyensége és annak előkészítése.

A buza, rozs, arpa, zab, tengeri, répa, burgonya, lóher, lucerna és búkköny termelése. A rovar s növényi elősködők ismertetése. A gazdaság helyes ismertetése.

□ **Magyarországon nincs száj- és körömfájás, sem ragadós tüdőlob.** A földmivelésügyi miniszter hivatalos értesítőjének az állatbetegségekről szóló e heti statisztikája igen fontos dologról ad számot. Arról, hogy ez idő szerint sem a ragadós tüdőlobnak, sem a száj- és körömfájásnak egyetlen-egy esete sem fordult elő az országban. Ez a körülmény Magyarországon, mint per excellence állattenyésztő országban annál is inkább nagyobb figyelmet érdemel, mert a külföld államaiban e betegségek inkább növekedő irányzatunk. Mindenesetre csalihatatlan jele annak, hogy Magyarországon az állatjárványok meggátlására szolgáló intézkedéseket a legpontosabban hajtják végre.

Szerkesztői üzenetek.

Népdal a „Város rossz”-ból.

Éppen tegnapi számunkban írtunk a leszakadt telefondrótokról. De még ma is aktuális az ön titkos dramairói tollából nekünk beküldött nóta. Ime itt közöljük:

Az utcákon végig, végesvégig
Lóg a telefondrót le a földig;
Minden házról hurok csüng vagy három...
Beleakadt tegnap is a párom!

Arra kérem főkapitány urat:
Vágassa le a lógó drótokat...
Mert még utóbb megeshetik véle —
Beleakad a cilinderébe!

Bérkocsis Nro. 101. Ön kíváncsi a bérkocsisok Miatyánkára? Ime itt közöljük; imádkozza hívő lélekkel gyakorta:

« Miatyánk Isten, ki vagy a mennyekben és igazgatód a világ kerekét, hallgasd meg könyörgésünket: Adj minden bábra jókora esőt, vagy akármekkora havat, a mely pocsettává olvad, mire a lányok bába indulnak, s így általuk nekünk megadod mindennapi kenyérünket, abrakait lovainknak, s megszabadítasz a gonosztól: a szaporodó porciótól az egész farsangban. Amen! »

Országgyűlés.

A képviselőház ülése február 13-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Ház mai ülésén *Tallán Béla* alelnök elnökölt.

Psik Lajos előadó bejelentette, hogy az igazoló bizottság nem igazolta *Bedőházy Imre* marosvásárhelyi mandátumát hiányossága — miatt. Kéri a jelentést a bíráló bizottsághoz utasítani.

Kossuth Ferenc szerint a választási elnök tehetetlensége az oka a mandátum hibás kiállításának.

Kubik Béla, mint jelen volt, előadja, hogy a választási elnök *Bedőházyt* megválasztottnak jelentette ki.

A Ház kiadta a mandátumot a bíráló bizottságnak.

A fölmiveltési budget tárgyalásánál *Darányi Ignác* földmiveltési miniszter kijelentette, hogy az olasz borbehozatal évenként csökken; a szőlőrekonstrukció nagy arányokban halad; a buza sikértartalmát gondosan vizsgálta s a magyar buza sikértartalma versenyez bármily buzaéval.

A költségvetés részletes tárgyalásánál *Major Ferencnek*, *Rohony Gedeonak* válaszolja *Darányi Ignác* miniszter, hogy a gazdáknak az előirányozottnál nagyobb összegű hitelt adnak. A tagosítási törvény hiányán segíteni igyekeznek; a kereskedelmi növények tenyésztését óhajtja mezőgazdasági ipar érdekében is.

Az allami erdőknél *Papp Samu* az erdészeti orvosok fizetésjavítását kéri.

Győrffy Gyula a székely gazdák állattenyésztése érdekében sürgős intézkedéseket kér.

Darányi Ignác miniszter kijelenti, hogy az igazságügyminiszterrel egyetértőleg segít a székelyek baján; érdekekben gazdasági felvirágozásukra mindent megtesz.

TAVIRATOK.

— **Milán a ravatalon.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Milán* királyt ma reggel Bécsben lakásán felöltötték tábornoki ruhájába s kezére fehér kezttyüt húztak. Azután díszes érckoporsóba helyezték. A ravatal melletti asztalon összes rendjelei ott vannak; lábánál pedig kardja és csákója. A szobatele van koszorúkkal; köztük *Zichy Jenő* grófé és a Nemzeti Kaszinóé. Mindkettőn *Milán* királynak felírás van és nemzetiszínű szalagok. Délben meggyújtották a gyertyákat s ötösevel beengedték a közönséget.

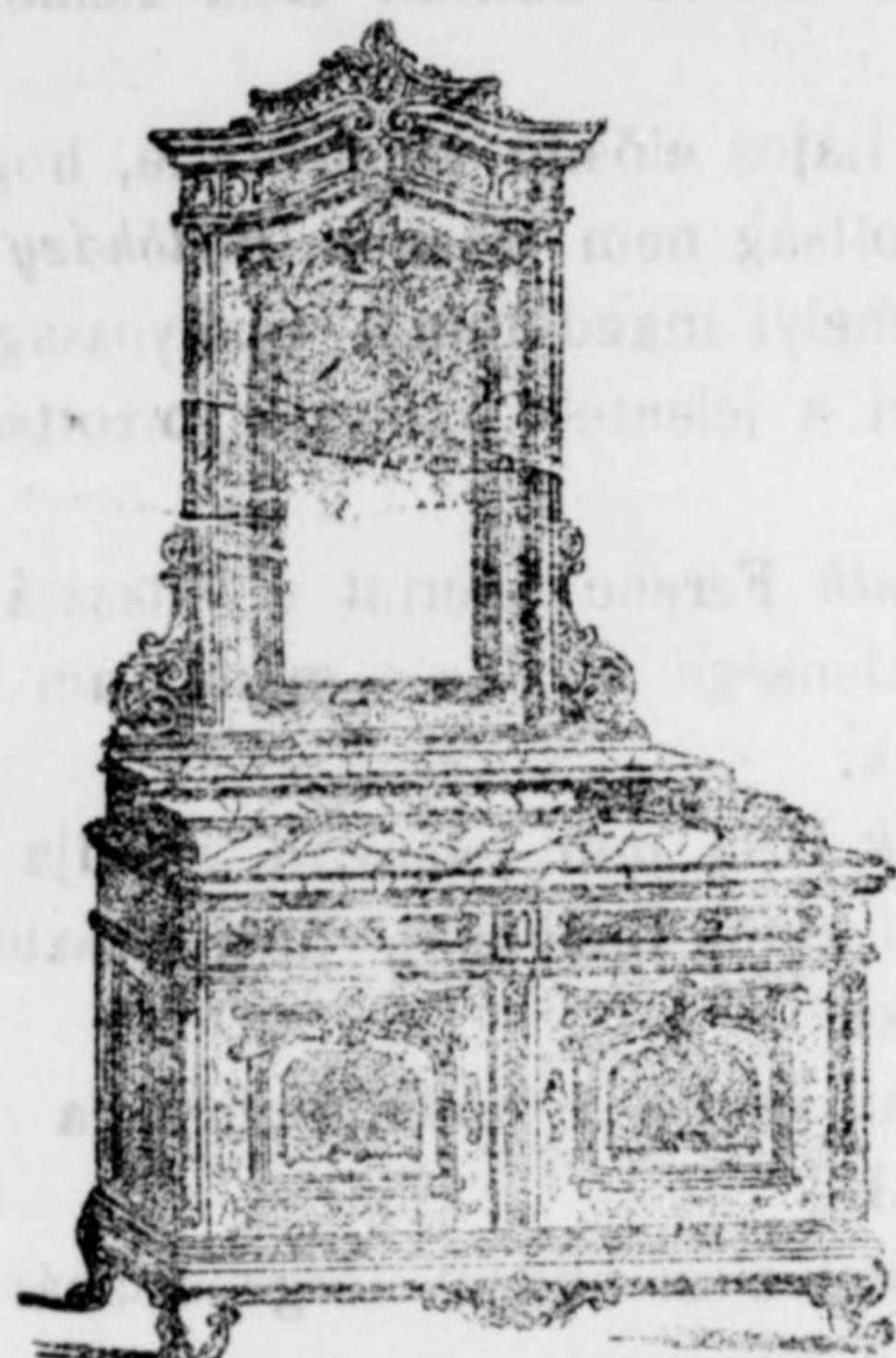
— **Elhunyt ítélőtáblai bíró.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Burg Lajos*, a budapesti ítélőtábla legkiválóbb

kriminalista bírja, agyszelhűdés következtében meghalt.

— **Krivány bűnpöre.** (A Pécsi Figyelő eredeti távirata.) Az aradi törvényszék előtt **Meszlényi Antal** ügyész nagyszabású vádbeszédet mondott s kérte a törvényszéket, hogy Kriványt a btkv. 462 ik szakaszába ütköző s 463. szakasz szerint minősülő **Egyrendbeli folytatólagos síkhasztásért** ítélje el s a vizsgálati fogságot tartsa fenn.

Laptulajdonos **SAUTTER GUSZTÁV** Felelős szerkesztő **PLEININGER FERENC**
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

ZSOLNAY IMRE

BUTOR-

raktára
és műhelyei

PÉCS,

Ferenciek-utca **11.** szám.

Pécs város háztulajdonosainak névjegyzéke

és
a pécsi szőlősgazdák névjegyzéke

a helyrajzi és kataszteri számokkal, az utcák,
illetve dűlők szerint.

Kapható kiadóhivatalunkban

A két kötet ára 3 korona.

Eladó!

Elegáns butor.

Egy faragott **ebédlő berendezés**, egy nagy fali **ingaóra** és két drb. **konyhaszekrény** jutányos áron eladó.

Megtekinthető: Irgalmasok-utca 20. szám alatt a házmesternél.

Erreth-féle borok kizárólagos raktára.

Nagyságos **Erreth János** úr, Pécs város elsőrendű bortermelője
kitünő minőségű, saját termésű

† pécsi hegyi borainak †

eladását kizárólag tisztelettel alulirotra ruházván, abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy ezen köztudomásulag **a legkényesebb igényeknek is megfelelő ó-borokat** mindig friss töltésben palackozva, kívánatra hordokban is — **hamisítatlan minőségért kezelve** — árusíthatom.

A fenti borokból különösen a következőket van cserencsém a n. é. közönség figyelmébe ajánlani:

1893. évbéli fehér asztali bor literje 52 kr.

1885. évbéli bálicsi fehér pecsenye-bor,
palackja (0.7 l.) 70 kr.

Árak palackokkal együtt értendők. Palackok 7 kr. értékben visszavétnek.

Kerdl Lajos,

fűszer-, bor- és csemege-kereskedése
PÉCSETT, Király-u. 6. sz.

Hamisítatlan minőség.

Pécs város és vidéke gazdaasszonyainak

a kellő helyen való takarékosága valódi művészet, állítja

KÖSZL JÁNOSNÉ kereskedő-cég

PÉCSETT, (Irgalmasok utcája 24. sz.) a „fehér kakas“-hoz.

Ezen cég ajánl **igen olcsón**, míg a készlet tart:

1 kg. kávé nyersen	1 frt 12 krért
1 » » » Ma-	
nilla minőség, Cuba	
és Ceylon csak	— 1 » 36 »
1 kg. gyöngykávé	— 1 » 50 »
1 » Cubakávé finom	1 » 60 »
1 » » » legfin.	1 » 80 »
1 » Mocca » arabiai	1 » 80 »
1 » Arany Java kávé	1 » 80 »
1 » legf. pörkölt »	1 » 50 »

Pécs város és környékének közönsége hogy tudja meg, hogy mily olcsó és jó kávé árul Köszl, ha nem hirdeti?

A szesz és pálinka árának nagy adója dacára, míg a készlet tart, minden versenyen felül, eddig még nem létező áron ajánl:

1 liter jó **rumot** — — — — 50 krért.

1 » finom és igen erős, zamatos **rumot theához** — — — — 90 »

1 palack **Tipp-Topp** nevű rumot, mely minden versenyen felül áll, 0.35 literes 50 kr., 0.7 literes 1 frt. **Egyedüli elárusítás a »fehér kakas«-nál.**

1 liter legfinomabb **jamaikai rum** — 2 frt.

Cognac — 0.35 liter 55 kr., 0.7 liter 1 frt.

Thea, finom, 10 deka csak — — 40 kr.

Legfinomabb **orosz karaván thea**
10 deka — — — — 80 kr.

Cukor, leipnik—lundenburgi, — 1 kg. 44 kr.

» » » kocka 1 » 46 kr.

Porcukor, saját őrlés 1 kg. — — 48 kr.

Liszt 00, kilója csak — — — 14 kr.

1 kg. **padló-lakk**, 2 óra alatt tökéletesen szárad, nincs szaga, a legjobb s legszebb áru csak 80 kr.

Továbbá **mindenféle fűszer-áru a legjobb minőségben** és a **legolcsóbb áron** szerezhető itt be.

Szíves pártfogást kér,

teljes tisztelettel

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan elküldetnek.

Köszl Jánosné.